



Koning Roe

Een genie!

(Mogelijk knettergek)

ROE



TAS

vol plannen,
gadgets en
GEHEIMEN

(en wombat-
snoepjes)



ROES
KROON:
EEN MUST
VOOR ELKE
KONING



ROES*
SPEER

Om te
vissen,
mee te
prikken
(vooral schurken)
en marshmallows
te roosteren

(*nu met
vuurvliegjes-
lantaarn)

EEN BAARD!

(Ja! Precies!
Is hij echt?
Wie weet!

(Maar wat is 'ie mooi hè?)

Ben Staaks



Ben kan zich heel goed verstoppen

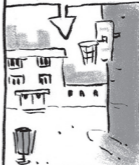
*

ZIE JIJ HEM:

thuis?



op school?



Nee? Kun je nagaan hoe goed hij is!



BEN vol groene verf als 'boom nummer 3' voor schooltoneel

Walter

de WOMBAT

vombatidae
(hebberigus maximus)

ook wel

* 'Wally'

krab-krab
kroel



ruikt naar
koekjes

geen zelfrespect
(doet alles opdat je
zijn buikje kriebelt)

WOMBATS
Poepen in
klontjesvorm

(FEIT!)



Nogal
een
dikkerdje

verliest
veel
HAAR

STERKE
POTEN voor het GRAVEN



Walter houdt van graven... Daar wordt hij HEEL BIJ

* komt uit TASMANIË

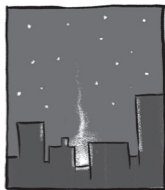
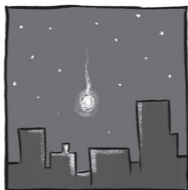
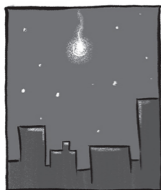
23:18 uur



De lange, smalle gedaante stond tegen het raam gedrukt om goed te kunnen zien wat er daarbuiten allemaal gebeurde in die donkere, winterse nacht.



Daar was het weer! Daar, hoog in de lucht! Een groen licht dat fel straalde en langzaam daalde, recht naar beneden, lager en lager, tot het uit het zicht verdween.



De gedaante haastte zich naar een bureau, griste de hoorn van de haak en toetste snel een telefoonnummer in.

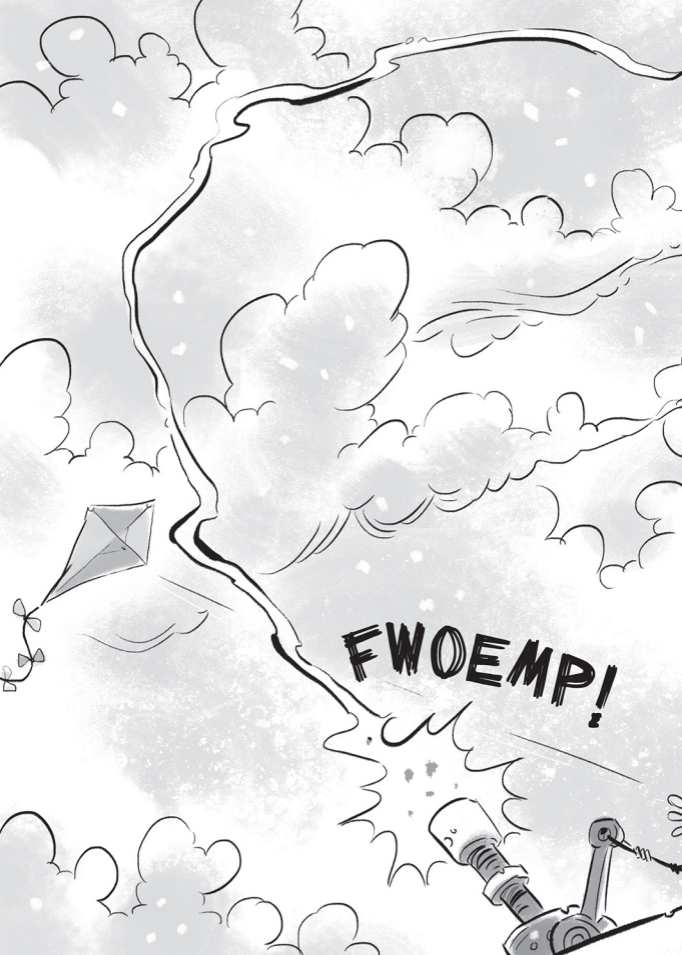




NOU, IK HEB ER DUS EENTJE
GEZIEN. ZOJUUST. JA. DAT ZEG IK.
HIJ IS GELAND IN DE STAD...
WEET IK NIET... ERGENS VLAKBIJ...
JA! EEN UFO, JA!



DE
RUIMTEWEZENS
KOMEN
ERAAN!



FWOEMP!

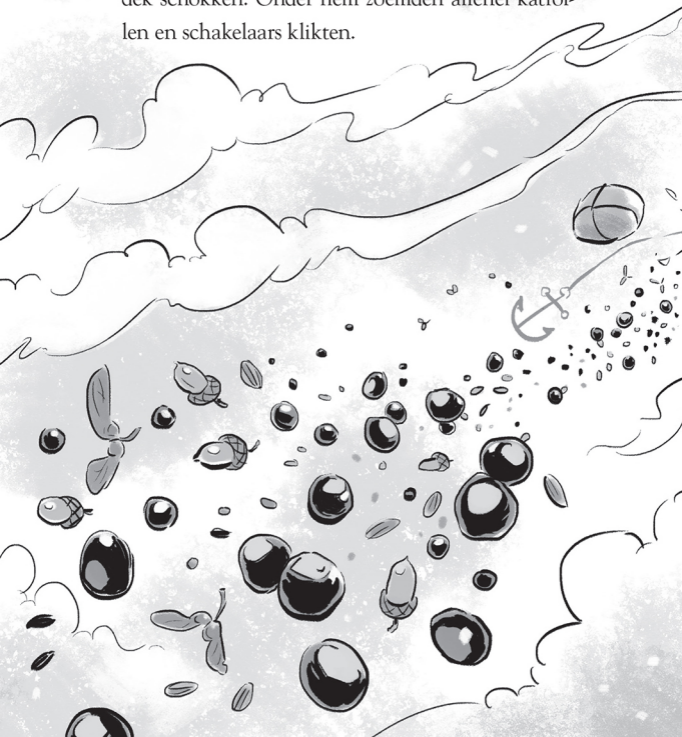
HOOFDSTUK EEN

Ben drukte op de knop.
Een vuurpijl schoot met een heel zachte
FWOEMP omhoog tot ver boven hun hoofden. Hij
lichtte felroze op tegen de achtergrond van de win-
terse hemel.



‘Niet slecht, hè?’ vroeg Roe. ‘Probeer die hendel nu eens.’

Ben pakte hem vast en trok eraan. Hij voelde het dek schokken. Onder hem zoemden allerlei katrollen en schakelaars klikten.





‘BOMMEN LOS!’ riep Roe door de herrie van de wind heen. Samen met Ben leunde ze over de rand om diverse pakketjes door de dwarrelende sneeuw heen naar beneden te zien vallen. Ze spatten in de lucht uiteen en bezaaiden de grond ver onder hen met honderden eikels, zaden en kastanjes.

‘Ha! Geniaal!’ zei Ben. ‘Wat kan hij nog meer?’

‘O, heel veel.’ Roe grijnsde. Haar lange baard wapperde in de stevige wind en produceerde zelfs een kleine knal, alsof iemand met een zweep sloeg.